

Dagningen

En budbärare om Kristi närvaro

Dagningen-tidningen

November 2025

Innehållsförteckning

ARTIKEL OM KRIG OCH VÅLD	2
GUDS SYN PÅ KRIG OCH VÅLD	2
BIBELSTUDIER	21
JEREMIAS RÄDDNING	21
JERUSALEMS FALL	24
HESEKIELS TECKEN	27
FOLKET VARNAS	30
HESEKIELS VISION AV GUDS RIKE	33
KRISTET LIV OCH LÄRA.....	36
VAR VID GOTT MOD.....	36

Följ med i din bibel!

Guds syn på krig och våld

"Han låter krig upphöra till jordens ände, han knäcker bågen och skär spjutet i bitar, han bränner vagnen i elden."
Psalm 46:9

Vi är nu en bra bit in på det tjugoförsta århundradet. Världsförhållandena försämras snabbt. De människor som vi har litat på, de saker som vi har lärt känna och tyckt om, och till och med tagit för givna, håller på att försvinna. Många i världen lever idag i ett konstant tillstånd av rädsla. Vi ser på nära håll att spänningarna i världen är större än någonsin. Konflikter, krig och terrorhandlingar fyller nu våra löpsedlar och nyhetsrapporter. Världen är fångad i en frenesi, som har lett till att många fruktar för sin existens. En kamp mellan de förmodade goda och onda krafterna på jorden pågår. Det har skett en uppmaning till vapen, vilket har lett till att våld har besvarats med våld. En stor press har lagts på individer att "gå med i kampen" till varje pris.

Mänskligheten i allmänhet vänder sig inte till Gud för att få hjälp, utan förlitar sig på sina egna metoder för

att skapa fred i världen. I detta läge ställs Guds barn inför många viktiga beslut. Vad lär Skriften om våld, krig och dödande? Hur kan skrifterna användas som grund för att motsätta sig krig och våld? Det är vår förhoppning att den följande diskussionen skall hjälpa läsaren att få svar på dessa viktiga frågor.

Gamla testamentets beskrivningar av Gud

Gud beskrivs ofta i Bibeln med hjälp av krigiska termer - "Herrens vrede" och "Herrens vrede" som nämns i 4 Mos 11:10,33. Den himmelske Fadern är som "en förtärande eld", för "det är en fruktansvärd sak att falla i den levande Gudens händer". (Andra Moseboken 4:24; Hebreerbrevet 10:31). "Till mig hör hämnd och vedergällning." (Andra Moseboken 32:35). Herren är "en svartsjuk Gud" och "en krigets man", som reser sig upp för att döma nationerna på sin bestämda tid. Andra Moseboken 20:5; 15:3

Israels män i krig

I Guds handlande med nationen Israel ser vi att de fick instruktioner om att räkna sig själva med arméer. "Herren talade till Mose i Sinais öken, i församlingens tabernakel, ... sedan de hade dragit ut ur Egyptens land, och sade: "Ta summan av hela Israels barns församling, efter deras familjer, efter deras fäders hus, med deras namn, varje man efter sin

folkräkning; från tjugo års ålder och uppåt, alla som är dugliga att dra ut i krig i Israel; du och Aron skall räkna dem efter deras härar." Mosebok 1:1-3

Israeliterna leddes ofta av krigsmän i sin kamp för att ta det utlovade landet i besittning. Josua, "befälhavaren för Herrens här", fick instruktioner av en ängel om hur han skulle förstöra Jeriko. (Josua 5:14; 6:2-5). Med hjälp av trumpetstötter och gudomligt ingripande "föll stadens murar platt ner" och blev "fullständigt förstörda". Josua 6:20,21

Gud lärde sitt folk att strida. David säger till oss: "Välsignad vare Herren, min styrka, som lär mina händer att strida och mina fingrar att slåss: Min godhet och min borg, mitt höga torn och min befriare, min sköld och den jag förtröstar på, han som underkuvar mitt folk under mig." Psaltaren 144:1,2

Gud kämpar för sitt folk

Gud kämpade för sitt folk när de förföljdes av Farao, Egyptens kung, och hans armé med hästar och vagnar. "När Farao närmade sig, lyfte Israels barn upp sina ögon, och se, egyptierna marscherade efter dem; och de blev mycket rädda, och Israels barn ropade till Herren. ... Och Mose sade till folket: "Frukta icke, stå stilla och se Herrens frälsning, som

han i dag skall visa eder; ty de egyptier som I i dag hava sett, dem skola I aldrig mer se igen för evigt. Herren skall strida för er, och ni skall hålla er lugna." (Andra Moseboken 14:10-14). Havets vatten delade sig genom Guds kraft, och Israels här befriades; Egyptens arméer förintades.

En senare erfarenhet återberättas: "Herren talade till Mose och sade: "Hämnas Israels barn på midjaniterna!" ... Och Mose talade till folket och sade: "Rusta några av eder till krig och låt dem gå mot midjaniterna ... Tusen av varje stam, av alla Israels stammar, skola I sända till krig. Och de dräpte Midjans konungar." Mosebok 31:1-8

"En tid för varje ändamål"

En annan uppsättning skrifter från Gamla testamentet finns i Predikaren 3:1,3,8: "För allt finns det en tid och för varje ändamål under himlen en tid: ... En tid att döda och en tid att hela; en tid att bryta ned och en tid att bygga upp; ... En tid att älska och en tid att hata; en tid för krig och en tid för fred." Många människor har använt dessa skriftställen för att rättfärdiga dödande och krig. Men när vi granskar detta närmare ser vi att Salomo skrev utifrån sina många tidigare erfarenheter och observationer. Han gör en poäng ur ett socialt perspektiv. Han ser människor arbeta hårt med alla möjliga sysslor, och

han frågar klokt: "Vad har den som arbetar för nytta av det han arbetar med? Jag har sett den möda som Gud har givit människosönerna för att de skall öva sig i den." vers 9,10

Salomo avslutar sin diskussion i Predikarens bok med orden: "Låt oss höra vad som är slutsatsen av hela saken: Frukta Gud och håll hans bud, ty detta är människans hela plikt. Ty Gud skall döma varje verk och varje hemlighet, vare sig den är god eller ond." Predikaren 12:13,14

En kärlekens Gud

Mot bakgrund av ovanstående ställer vi nu en berättigad fråga som många ställer sig: Om Gud är en kärlekens Gud, som Bibeln säger, hur kan vi då förstå hans befallningar till Israels barn, som att "fullständigt förgöra" sina fiender? (1 Johannesbrevet 4:8,16; Femte Moseboken 12:2; 20:17). Vi måste komma ihåg att nationen Israel var Guds förbundsfolk: "Av alla släkter på jorden har jag bara känt dig." Amos 3:2

Det faktum att Israels barn var Guds utvalda folk framgår tydligt av Bibeln. Vi noterar dessa ord av profeten Jeremiah: "Så har jag låtit hela Israels hus och hela Judas hus hålla sig till mig, säger Herren,

för att de skall vara mig till ett folk och till ett namn, till ett pris och till en ära." Jag skall vara "Gud för alla Israels släkter, och de skall vara mitt folk." (Jeremia 13:11; 31:1). När Gud talade till Jakob, fadern till Israels tolv stammar, sade han: "I dig och i din säd skall alla jordens släkter bliva välsignade." Första Moseboken 28:14

Landet Kanaan hade utlovats till Abrahams "säd" - det vill säga Israel - flera århundraden tidigare. (Första Moseboken 11:31; 12:5-7). Andra folk hade dock bosatt sig i landet innan israeliterna anlände som de rättmätiga arvtagarna under Josuas ledning. Det rådde fruktansvärda förhållanden i det utlovade landet Kanaan när Israel kom för att ta det i besittning. Filistéerna, amoriterna och andra som ockuperade landet var mycket korrupta, eftersom de ägnade sig åt alla former av avgudadyrkan, till och med offra människooffer i samband med sina falska gudar och religion. (Femte Moseboken 18:9-14). Det var för att deras ondska och fördärv hade nått en sådan nivå att Gud, i sin visdom och rättvisa, såg att det skulle vara bäst att förgöra dem och att placera i landet ett folk som under hans instruktioner skulle uppnå en högre grad av civilisation.

Därför gav Gud israeliterna i uppdrag att erövra Kanaan. Det var inte något som gjordes utan hans tillstånd och ledning. Innan israeliterna kom in i

löfteslandet hade Herren upprättat ett system av lagar för dem. De förstod att om de inte lydde dessa lagar skulle de straffas. En av dessa lagar var: "Du skall icke dräpa." (Andra Moseboken 20:13). Israels grannar förde ständigt krig mot dem, men om Israel lydde Gud, skulle han hjälpa dem. Om de däremot inte lydde Gud, skulle han låta deras fiender vinna. Tredje Moseboken 26:3,6-8,14,17

En tillfällig situation

Senare i Gamla testamentet klargjorde Gud genom profeterna att den nuvarande tiden av ondska, hat, krig och fattigdom var en tillfällig situation. Hans plan kommer slutligen att eliminera all krigsföring, hat, förtvivlan och fattigdom. Detta kommer att ske när hans kungarike upprättas. Genom profeten Jesaja sade Gud om denna tid: "De skall hugga sina svärd till plogbillar och sina spjut till skärar; folk skall inte lyfta svärd mot folk och inte heller lära sig krig mer." "De skall inte skada eller förstöra på hela mitt heliga berg." Jesaja 2:4; 11:9

Nya testamentets syn på krig

Låt oss nu betrakta Guds undervisning i Nya testamentet, där det snart blir uppenbart att en förändring har ägt rum. Den himmelske Fadern

behandlar nu nationen Israel på ett annorlunda sätt, och allt börjar med hans Son, Jesus. I sin förmänskliga existens kallas Guds Son för "Guds Ord [grekiska: logos]". (Johannes 1:1). Senare i samma kapitel skriver Johannes: "Ordet blev kött och tog sin boning bland oss, (och vi skådade hans härlighet, den härlighet som är Faderns enföddes,) full av nåd och sanning." (vers 14). "Han var i världen, och världen blev till genom honom, och världen kände honom icke. Han kom till sina egna, och hans egna tog icke emot honom." (verserna 10,11). Vi vet att "hans egna" syftar på Israels nation. Han förkastades av dem i uppfyllelse av skriften: "Han är föraktad och förkastad av människor." Jesaja 53:3

När Pilatus frågade judarna, som hade samlats vid rättegången mot vår Herre: "Vad skall jag då göra med Jesus, som kallas Kristus? De sade alla till honom: "Låt honom korsfästas." (Matteus 27:22). Som vi läser i slutet av berättelsen tvådde Pilatus sina händer och fann inget fel hos honom. "Då svarade hela folket och sade: "Hans blod skall komma över oss och våra barn."" Matteus 27:25

Under hela Jesu verksamhet längtade han efter att hjälpa Israel. "Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som sänds till dig, huru ofta skulle jag icke hava samlat dina barn, såsom en höna samlar sin kull under sina vingar, och du ville

icke! Se, ditt hus är lämnat åt dig i ödemark." (Lukas 13:34,35). På grund av detta förkastande av Guds enfödde Son lyckades Israel inte få det som de så länge hade sökt. De hade önskat att få fortsatta välsignelser och välstånd under Guds ledning. "Vad är det då? Israel har inte fått det som han söker ... (Enligt vad som står skrivet: Gud har gett dem en slumrande ande, ögon som de inte skulle se och öron som de inte skulle höra;). fram till denna dag." Romarbrevet 11:7,8

Exempel för att undervisa oss

Vi nämner nu återigen, med hjälp av Skriften, syftet med Guds gammaltestamentliga förhållande till Israel. "Bröder, jag vill inte att ni skall vara okunniga om att alla våra fäder [israeliterna] var under molnet och alla gick genom havet; ... Nu var dessa saker våra exempel, för att vi inte skulle ha lust till onda saker, som de också hade lust till." 1 Korinthisarna 10:1,6

Från denna uppteckning har vi varningar och möjlighet att lära av Israels misslyckanden så att vi kan göra vårt bästa för att tjäna Gud. Det naturliga Israel fick aldrig villkorslöst arvet till någon del av det löfte som gavs till Abraham: "I dig skall alla jordens släkter välsignas". (Första Moseboken 12:3). När

Gud ingick sitt förbund med Israel var överenskommelsen att om de höll lagen, skulle de få ett evigt liv. Detta skulle sedan göra det möjligt för dem att ärva det löfte som gavs till Abraham och ge dem privilegiet att välsigna "alla släkter på jorden".

Arvtagare till Guds löften

Aposteln Petrus ord: "Löftet gäller dig och dina barn", är i full harmoni med Herrens hela handlande med Israel, inklusive hans förbund med dem som barn till hans tjänare Abraham. (Apostlagärningarna 2:39). De hade fortfarande detta hopp på Jesu tid, som Paulus sade: "Till det löftet hoppas våra tolv stammar, som dag och natt tjänar Gud, att få komma." (Apostlagärningarna 26:7). När Israel som nation visade sig vara ovärdig att bli arvtagare till Abrahams löften, bröts de symboliskt sett ut och hedningarna fick möjlighet att bli inympade i deras ställe. Dessa hedningar kunde nu som individer bli delaktiga av "olivträdets rot och fett", det vill säga de abrahamitiska löfena. Romarbrevet 11:17

Från den tidpunkten var det bara de personer, judar eller hedningar, som tog emot Kristus som blev "arvingar enligt löftet", som medlemmar av Abrahams andliga säd. (Galaterbrevet 3:29). "Den sten [Jesus] som byggmästarna [Israel som nation] förkastade, han har blivit hörnets huvud: ... Guds rike

skall tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukter." Matteus 21:42,43

Eftersom Israel inte var redo att användas för att välsigna andra nationer, upphörde den ställning de hade enligt sitt förbund med Gud, och löftet om att vara ett "prästernas rike och en helig nation" upphörde också att vara deras. (Andra Moseboken 19:6). Det "gavs till en nation", till det andliga Israel - "ett kungligt prästerskap, en helig nation". (1 Petrusbrevet 2:9). Vi får veta att denna nation är skild och åtskild från alla andra och att den är utvald av Gud från alla jordens folk - "ett folk för hans namn". Apostlagärningarna 15:14

Förkastande av våld och krig

Vår Herre Jesus Kristus är verkligen nyckeln till förändringen i de läror som framförs i Nya testamentet. Jesus förkastade de idéer om våld och krigföring som hade blivit kända och accepterade i världen. Genom sina läror och sitt exempel gav han oss en mycket högre standard. "Ett nytt bud ger jag er: Ni skall älska varandra; liksom jag har älskat er, så skall också ni älska varandra. På detta skall alla människor veta att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra." (Johannes 13:34,35). Detta är ett högre bud, en högre lag, än den som judarna fick

i sitt förbund med Gud. Den lag som Kristus gav är lagen i den kristnes förbund; det är kärlekens lag. Den ges till alla dem som har gått in i Kristi skola och som hoppas på att bli en del av det andliga Israel. Jesus sammanfattade kärleksbudet på följande sätt: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. ... Du skall älska din nästa som dig själv." Matteus 22:37,39

Våld, som är ett resultat av synd, grasserar i världen idag. Det finns i många former och berör nästan alla kulturer på ett eller annat sätt. Satan, syndens upphovsman, går omkring i världen "som ett rytande lejon, ... och söker vem han skall sluka". (1 Petrusbrevet 5:8). Han är "denna världens gud" och "har förblindat sinnena hos dem som inte tror". (2 Korinthierbrevet 4:4). På grund av Satans inflytande genomsyrar våldet dagens samhälle.

I dag ser vi våld i hemmet, bland grannar, i skolor, kyrkor och på arbetsplatser, till och med bland främlingar, för att inte tala om den våldsamma konflikten mellan nationer. Allt detta står i strid med Jesu lära. Han förkastade våld och personligt användande av våld för att lösa tvister. I Johannes 18:10,11 tillrättavisade Jesus till exempel Petrus för att han hade dragit sitt svärd mot en av översteprästens tjänare, vilket ledde till att tjänaren

skadades. Han sade till Petrus: "Lägg upp ditt svärd i slidan."

Vi hör aldrig mer om lärjungarna som använde våld eller tvång i Herrens tjänst. Jesus kunde ha kallat till tjänst "tolv legioner änglar", men det gjorde han inte. (Matteus 26:53). Han var inte villig att använda gudomlig makt för sin egen personliga välfärd. Jesus bad aldrig om att bli befriad från sina problem, utan uthärdade dem glatt som en del av sitt offer. Kristi efterföljare bör också göra samma sak. "Låt detta sinne vara hos er, som också var hos Kristus Jesus." Filipperbrevet 2:5

Ny attityd gentemot fiender

Vår Herre predikade också om en ny attityd gentemot våra fiender. "Jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som förtrycker er och förföljer er." (Matteus 5:44). Vi kanske först säger att detta är en hög standard att leva upp till, och vi skulle ha rätt. Den här typen av kärlek går långt utöver att älska sin nästa. Det har sagts att det är lätt att älska dem som älskar oss. Men att älska våra fiender kräver att hjärtat är så fullt av kärlek att inte ens en fiende kan väcka några onda avsikter i våra hjärtan.

Det skulle inte finnas något utrymme för hämndaktioner eller hat.

Detta betyder inte att vi godkänner ondska eller orättvisor, men vi ska inte delta i dem. Vi är motståndare till förtryck av de svaga och hjälplösa. Många i dagens värld har en inställning som innebär att de rättfärdigar att göra fel mot andra för att rädda sig själva. Vi skall "hata det onda och älska det goda", men vi skall inte belöna andra för det onda, inte ens våra fiender. (Amos 5:15). Låt oss komma ihåg att de som syndar och gör ont i Guds ögon kommer att få sin belöning. 1 Korintierbrevet 3:8

Principer för livet

Vår Herre Jesus lärde ut principer för ett liv som kännetecknas av sympati, ödmjukhet, barmhärtighet, renhet och fredsskapande. "Saliga äro de sörjande ... Saliga äro de ödmjuka ... Saliga äro de barmhärtiga ... Saliga äro de renhjärtade ... Saliga äro fredsmäklarna, ty de skola kallas Guds barn." (Matteus 5:4-9). Vår Herre uttalade dessa ord i sin bergspredikan för att undervisa sina lärjungar och i sin tur oss. Han vill att vi ska ha medkänsla med dem som befinner sig i svåra omständigheter, att vi ska visa ödmjukhet och självbehärskning, att vi ska vara barmhärtiga mot andra, att vi ska ha rena hjärtan, utan vrede och illvilja, och att vi alltid ska vara

fredsmäklare. Vi kommer inte alltid att kunna göra dessa saker perfekt, men vi vill ha en perfekt och ren avsikt. Herrens folk skall vara till hjälp. "Låt oss därför, när vi har tillfälle, göra gott mot alla människor", och inte ansluta oss till stämningarna i denna krigförande värld. Galaterbrevet 6:10

Hjärtats renhet gentemot Gud visar sig i strävan att leva i fred och att främja fred hos andra. Aposteln Paulus skrev: "Så mycket som finns i er, lev fredligt med alla människor." (Romarbrevet 12:18). Detta är särskilt nödvändigt i den tid vi lever i nu, även om vi inte får någon fred tillbaka.

Rättfärdighetens fiender älskar "mörkret hellre än ljuset, därför att deras gärningar var onda". (Johannes 3:19). Herren söker inte efter dessa, utan efter dem som är så trogna rättfärdighetens principer att de utövar dem även mot sina fiender när de blir förföljda. "Saliga är ni, när människor för min skull hånar och förföljer er och med falska ord säger allt möjligt ont om er. Gläd er och var övermåttan glada, ty stor är er lön i himlen." (Matteus 5:11,12). Aposteln Petrus skrev också: "Om någon lider som kristen, så må han icke skämmas, utan han må för den skull förhålliga Gud." (1 Petrusbrevet 4:16). Vår Herre ger oss en personlig försäkran när han säger till oss: "I

världen skall ni ha vedermöda, men var vid gott mod, jag har övervunnit världen." Johannes 16:33

De kristnas ansvarsområden

Vi skall lyda människans lagar när de inte står i strid med Guds lagar. Men när de står i konflikt med varandra måste den kristne vara ansvarig inför Guds lagar, inte människans. Lägg märke till de förmaningar vi får angående detta. "Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, en helig nation, ett särskilt folk, för att ni skall framhäva lovsången till honom som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. ... Kära ni, jag ber er som främlingar och pilgrimer att avhålla er från köttsliga begärelser, som är ett krig mot själen." (1 Petrusbrevet 2:9,11). "Vi bör lyda Gud snarare än människor." Apostlagärningarna 5:29

Vi vet att vår himmelske Fader anser att lydnad mot hans vilja är en mycket viktig sak. Det har vi fått se genom de många lärdomar vi har dragit om nationen Israel. En viktig princip som Jesus lärde oss är denna: "Ge därför kejsaren vad kejsaren tillhör, och Gud vad Gud tillhör." (Matteus 22:21). Vi får vidare veta följande: "Underordna er alla mänskliga påbud för Herrens skull." (1 Petrusbrevet 2:13). "Ge därför alla vad de har rätt till: skatt till den som har rätt till skatt, sed till den som har rätt till sed, ... heder till den

som har rätt till heder." (Romarbrevet 13:7). Dessa principer gäller alla utom när vårt tränade samvete och Guds lagar skulle brytas.

Den himmelske Fadern utreder allt i denna nuvarande oroliga värld i enlighet med sina planer och syften. Han tittar särskilt på hur vi lever upp till de läror som hans käre Son uppenbarade för oss. De eldiga stormarna i denna tid "skall pröva varje människas verk, vad det är för något". (1 Korintierbrevet 3:13). Den kommer att avslöja vilken typ av karaktär vi har utvecklat under våra liv. Vår tro bör bygga på Guds dyrbara löften, som beskrivs som "guld, silver och ädelstenar". Vi ska inte bygga felaktigt med andra material som inte håller för eldprovet. Aposteln berättar för oss att allt som byggs enligt mänskliga teorier, metoder och traditioner, som beskrivs som "trä, hö och stubb", kommer att förstöras. vers 10-15

Den himmelske Fadern tillåter alla nationer att lura sig själva att tro att de kan lösa alla världens problem. Vi har sett att freden aldrig har varit långvarig, utan nya konflikter uppstår plötsligt. Dessa händelser har Gud tillåtit för att förbereda mänskligheten för sitt rike av evig fred, som skall regeras av hans Son, Kristus Jesus, "Fridsfursten". (Jesaja 9:6,7). "Tillkomme ditt

rike. Ske din vilja på jorden", lärde Jesus oss att be.
Matteus 6:10

Avslutande tankar

Under Israels tid i Gamla testamentet tillät Gud att krig utkämpades för att uppnå vissa syften med de ursprungliga löften som hade givits till Abraham, Isak och Jakob. De flesta av dessa konflikter rörde det land som århundraden tidigare hade utlovats till folket i Israel, men som hade ockuperats av hedniska och onda nationer. Sådana krig och konflikter godkändes av Gud, och inte av människor eller jordiska regeringar.

I Nya testamentet däremot hade Israels tidigare erfarenheter tjänat sitt syfte i Guds ögon. Syftet var att de lärdomar som de hade fått genom dessa svåra upplevelser skulle tjäna som en "skolmästare" för att föra dem till Kristus, Fridsfursten. Galaterbrevet 3:24

Jesus förkastade begreppen våld och krig. Han undervisade genom sitt exempel och genom att upprätta budorden "att älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta" och "att älska din nästa som dig själv". (Matteus 22:37,39). Denna nya attityd gentemot våra fiender förkastar användandet av våld, makt och dödande. Därför säger Paulus till oss: "Eftersträva fred med alla människor och helighet,

utan vilken ingen människa skall se Herren." Hebreerbrevet 12:14

Snart kommer vår inledande bibeltext att uppfyllas: "Han låter kriget upphöra till jordens ände, han bryter bågen och skär spjutet i bitar, han bränner vagnen i elden." (Psaltaren 46:9). Guds Ord lovar vidare: "Våld skall inte längre höras i ditt land, inte heller ödeläggelse eller förstörelse inom dina gränser, utan du skall kalla dina murar för Frälsning och dina portar för Lovprisning." (Jesaja 60:18). Alla de som har dödats till följd av krig och andra våldshandlingar kommer att uppväckas från de döda. (Johannes 5:28,29). Alla människor kommer en dag att känna evig frid och få möjlighet att leva i harmoni på en återställd, fullkomlig jord för evigt. Ett sådant härligt resultat kommer att vara kulmen på återställandet av "allt det som Gud har talat om genom alla sina heliga profeters mun sedan världen började". Apostlagärningarna 3:21

Jeremias räddning

***Nyckelvers: Kungen befallde etiopiern Ebed-Melech och sade: "Ta med dig trettio män härifrån och lyft profeten Jeremia ur fängelsehålan innan han dör."
Jeremia 38:10***

***Utvalda bibelställen:
Jeremia 38:1-28***

Av alla Guds tjänare under mänsklighetens historia står profeten Jeremia i en unik särställning bland dem. Tänk på det anmärkningsvärda i hans kallelse till att bli profet medan han fortfarande var ganska ung. Jeremia skrev om den händelsen: "Då kom Herrens ord till mig och löd: Innan jag formade dig Innan jag formade dig i moderlivet kände jag dig; innan du föddes helgade jag dig; jag förordnade dig till en profet för folken. Då sade jag: Herre Gud! Se, jag kan icke tala, ty jag är en yngling. Men Herren sade till mig: Säg inte: Jag är en yngling, ty du skall gå till alla dem som jag sänder dig till, och allt vad jag befaller dig skall du tala. Var inte rädd för deras

ansikten, ty jag är med dig för att befria dig, säger Herren." Jeremiah 1:4-8

Vi kan mycket väl föreställa oss den livsförändrande inverkan detta hade på den unge Jeremia. Gud hade ju trots allt talat direkt till honom! Dessutom uppenbarades det för honom att han var känd av Gud redan innan han bildades i livmodern. Ännu mer förvånad blev Jeremia över att han var helig av Gud innan han föddes och förutbestämd att bli en profet för alla nationer. Kanske blev Jeremia förbluffad över detta budskap. Han kan mycket väl ha undrat hur Guds vilja skulle, eller ens kunde, fullbordas. Alla tvivel verkar ha försvunnit när Gud gav honom kraft. Vi läser: "Då sträckte Herren ut sin hand och rörde vid min mun, och Herren sade till mig: Se! Se, jag har lagt mina ord i din mun. Se, jag har i dag satt dig över nationerna och över rikena, för att utrota och riva ner, för att förstöra och kasta ned, för att bygga och plantera." (vers 9,10). Stärkt av dessa extraordinära löften inledde Jeremia sin tjänst och förkunnade orädd och troget Guds ord för Israel, Juda och nationerna.

Under Zedekias dagar, den siste kungen i Juda, förkastades Jeremias profetior av Judas ledare. Profeten sa modigt till Sidkija och hans guvernörer att acceptera det faktum att Gud skulle göra slut på

deras regeringstid. Jerusalem skulle förstöras. Deras enda chans att överleva var att acceptera att Babylons invasion och erövring av Jerusalem var Guds straff för deras halsstarriga olydnad. Om de underkastade sig Guds vilja skulle deras liv skonas. Istället insisterade Zedekias styresmän på att Jeremia skulle spärras in i en övergiven cistern. De sade att Jeremia försvagade folkets vilja - en handling som var förräderi. Cisternen som Jeremia sänktes ned i var full av lerig lera (Jeremia 38:1-6). Vi kan föreställa oss den inre kamp om tron som han upplevde. Skulle han dö där? Hade Gud övergivit honom?

Kanske reflekterade Jeremiah över Psalm 40. "Jag väntade tålmodigt på Herren, och han vände sig till mig och hörde mitt rop. Han förde mig upp ur den hemska gropen, ur den smutsiga leran, satte mina fötter på en klippa och stadfäste mina steg." Psalmerna 40:1,2

Vi tror att Gud fortsätter att befria sitt folk från situationer med "lerig lera". Jeremias exempel på trofasthet och tillit fortsätter att inspirera Herrens folk. "Gud är vår tillflykt och vår styrka, en närvarande hjälp i nöden. Därför skall vi inte frukta." Psaltaren 46:1,2

Jerusalems fall

**Nyckelvers: "Ty på grund av Herrens vrede
hände detta i Jerusalem och Juda, att han till
sist fördrev dem från sitt ansikte. Sedan gjorde
Sedekia uppror mot Babylons kung."
2 Konungaboken 24:20**

**Utvalda skrifter:
2 Kungaboken 24:18-20; 25:1-21**

"De som inte kan minnas det förflutna är dömda att upprepa det." (George Santayana, *The Life of Reason*, 1905). Folket i det forna Israel föll offer för denna truism. Israel och Juda cyklade genom regeringar med några goda kungar, men många onda kungar, och uttömde Herrens barmhärtighet och tålamod med dem. Deras förflutna påverkade inte deras nutid, och därför blev de fördömda. Tio stammars kungadöme Israel hade utplånats av Shalmaneser, kung av Assyrien, ungefär 135 år före Sedeikjas nederlag. (2 Kungaboken 18:9-12). I stället för att lära av historien valde Sidkiah att trotsa Guds domar.

Profeten Jeremia beskrev tydligt de kommande domarna och hur Juda skulle reagera. "Så säger

Herren: Den som stannar kvar i denna stad skall dö för svärd, svält och farsoter, men den som går över till kaldéerna skall leva; hans liv skall vara honom ett pris, och han skall leva. Så säger Herren: Denna stad skall förvisso ges i händerna på Babylons konungs här, som skall inta den." (Jeremia 38:2-3) Med andra ord: "Ödmjuka er under Guds mäktiga hand. Ge upp inför kaldéerna, acceptera detta gudomliga straff och ni kommer att få leva. Om ni gör motstånd kommer ni säkert att dö av sjukdom, svält eller våld." Zedekiah förkastade ödmjukhet och omfamnade hybris, och valde trotsets väg. Han trodde inte på eller litade på Guds
makt.

2 Kungaboken 24:18-20

Vi kan dra lärdom av den här berättelsen och tillämpa den i våra kristna liv. Först och främst ska du lyda Gud. Sök inte efter "andra alternativ" för att göra hans vilja. Det finns inga sådana för den kristne. "Kläd er i ödmjukhet, ty Gud står emot de högmodiga, men ger nåd åt de ödmjuka. Ödmjuka er därför under Guds mäktiga hand, så att han kan upphöja er i sinom tid, och kasta all er omsorg på honom, ty han har omsorg om er." 1 Petrusbrevet 5:5-7

Verkar Guds vilja obehaglig, otrevlig mot våra jordiska önskningar? Reflektera över budskap som talades genom kung Salomo: "Min son, förakta inte Herrens tuktan och inte heller hans tillrättavisning; ty

den som Herren älskar, honom tillrättavisar han. Precis som en far tillrättavisar den son som han har glädje i." (Ordspråksboken 3:11-12). Aposteln Paulus ger en underbar inblick i Salomos råd: "Dessutom har vi haft mänskliga fäder som har tillrättavisat oss, och vi har visat dem respekt. Skall vi då inte mycket lättare underkasta oss andarnas Fader och leva? Ty de tuktrade oss visserligen under några dagar, såsom det syntes dem bäst, men han gjorde det till gagn för oss, för att vi skulle få del av hans helighet." Hebreerbrevet 12:9-10

Om kung Sidkia hade haft en sådan förståelse som vi har fått, hade han kanske valt att underkasta sig Herren och överlevt. Bestraffningar från Gud uppfattas i allmänhet som bestraffande. Till en viss grad är det så. Men den större lärdomen och insikten är att hans tuktan är till vår fördel. Det främjar tillväxt i gudsfruktan. Gud rättar oss för att hjälpa oss. Om Juda hade lydt skulle de ha överlevt, trots Jerusalems förstörelse. För den kristne är det till gagn att acceptera Guds tuktan, så att han kan bli "delaktig av hans helighet".

Hesekiels tecken

***Nyckelvers: "Så är Hesekiel ett tecken för er; allt vad han har gjort skall ni göra; och när detta sker, skall ni veta att jag är Herren Gud."
Hesekiel 24:24***

***Valda skrifter:
Hesekiel 24:15-27***

Hesekiels tecken är smärtsamt djupt. Hans fru, som av Herren beskrivs som "dina ögons önskan", skulle dö plötsligt - "med ett enda slag". Känslan av förlust och sorg förvärrades av att Herren befallde att Hesekiel inte fick uttrycka sin sorg offentligt. "Du skall varken sörja eller gråta, och dina tårar skall inte rinna. Sucka i tystnad, sörj inte över de döda; bind din turban på huvudet och sätt dina sandaler på fötterna; täck inte dina läppar och ät inte människans sorgbröd. Så talade jag till folket på morgonen, och på kvällen dog min hustru; och nästa morgon gjorde jag som jag hade blivit befalld." Hesekiel 24:16-18

Vad kan ha gjort det möjligt för Hesekiel att bära denna tunga befallning? Vi tror att hans livslånga hängivenhet till Gud, som präglades av lydnad och

tjänst, hade utvecklat en djupt rotad tro, en tro som Job uttryckte: "Om han än dräper mig, så litar jag på honom." Job 13:15

Vi inser att gudomlig visdom var verksam när Gud förvandlade Hesekiels personliga tragedi till Israels nationella läxa. Hur hängde dessa två händelser ihop? De delade en sak, som identifierades som "dina ögons önskan". För Hesekiel var det hans hustru. För Israel var det Salomos tempel, symbolen för deras nationella statsskick.

Israeliterna var uppenbarligen nyfikna på profetens beteende. Det var märkligt att han inte sörjde sin hustru, och de visste att Hesekiels handlingar ofta hade en gudomlig avsikt och mening. De frågade honom om detta. Folket sade till honom: "Kan du inte tala om för oss vad det betyder för oss att du betar dig så här?" Hesekiel 24:19

Hesekiel svarade dem: "Ett budskap kom till mig från Herren, och jag fick i uppdrag att ge detta budskap till Israels folk. Så här säger den suveräne Herren: Jag skall skända mitt tempel, källan till er trygghet och stolthet, den plats som ert hjärta gläder sig åt. Dina söner och döttrar som du lämnade kvar i Juda kommer att slaktas av svärdet. Sedan skall du göra som Hesekiel har gjort. Ni skall inte sörja offentligt

eller trösta er med att äta den mat som era vänner har fört med sig. Era huvuden ska förbli täckta och era sandaler ska inte tas av. Ni kommer inte att sörja eller gråta, utan ni kommer att tyna bort på grund av era synder. Ni kommer att jämra er sinsemellan över allt det onda ni har gjort." vers 20-23

Templet skulle förstöras, det nationella statsskicket upplösas och Israels folk tillfångatas eller dödas. Därför var Hesekiel "ett tecken", som det står i vår nyckelvers. Katastrofen inträffade, och ingen sorg kunde avvärja den. Israel fördes som fångar till Babylon. Det kollektiva samvetet hos Israels folk drabbades av sorg och gav upphov till den vackra dikt som finns i Psalm 137. "Vid Babylons floder satt vi och grät när vi tänkte på Jerusalem. Vi lade bort våra harpor och hängde dem på poppelträdens grenar. För våra fångvaktare krävde en sång av oss. Våra plågoandar insisterade på en glad hymn: "Sjung en av Jerusalems sånger för oss! Men hur skulle vi kunna sjunga Herrens sånger i ett hedniskt land? Om jag glömmer dig, Jerusalem, skall min högra hand glömma hur man spelar på harpa. Må min tunga fastna i mitt mungipa om jag inte kommer ihåg dig, om jag inte gör Jerusalem till min största glädje." (Psaltaren 137:1-6). Poignans springer ur Hesekiels tecken.

Folket varnas

***Nyckelvers: "Så är det med dig, människoson:
Jag har gjort dig till en väktare för Israels hus;
därför skall du höra ett ord från min mun och
varna dem åt mig."
Hesekiel 33:7***

***Utvalda bibelställen:
Hesekiel 33:7-20***

Det finns en tendens bland vissa att se Hesekiels bok genom nyhetens lins. Som ett resultat av detta har det skrivits böcker som föreslår att profeten skulle ha skildrat ett möte med besökare från en annan planet. [Andra är intresserade av det apokalyptiska scenario som involverar de invaderande styrkor som identifieras som "Gog ... av Magog". (Hesekiel 38:2). Denna hord attackerar Israel och utlöser slaget vid Harmageddon. I de sista kapitlen i Hesekiels bok finner vi löftet om ett nytt tempel och antydningar om den kommande tusenåriga härligheten.

Dessa ämnen är av stort intresse för bibelstudenter, men det är bra att ha i åtanke en annan nivå av undervisning i denna fascinerande bok. Den

lärdomen är att vara ansvarsfull. Var en väktare som alltid är vaksam och trogen. Se upp för Guds folks säkerhet och andliga välstånd. Kristna gör klokt i att efterlikna Heseziel i detta avseende. Låt oss genom våra handlingar besvara den urgamla frågan som ställs i 1 Mos 4:9, "Är jag min brors väktare?" med ett rungande "Ja, det är jag."

Vår nyckelvers bekräftar Hesekiels tidigare uppdrag från Herren att vara en väktare. Till detta uppdrag hade Gud lagt till: "Om jag säger till den ogudaktige: Du skall dö, och du inte varnar honom och inte talar för att varna den ogudaktige från hans ogudaktiga väg för att rädda hans liv, då skall den ogudaktige dö i sin orättfärdighet, men hans blod skall jag kräva för din hand. Men om du varnar den ogudaktige, och han icke vänder om från sin ogudaktighet eller från sin ogudaktiga väg, skall han dö i sin orättfärdighet; men du har räddat din själ. ... Men om du varnar den rättfärdige för att han inte skall synda, och han inte syndar, skall han förvisso leva, eftersom han tog emot varningen; och du har frälst din själ." Heseziel 3:18-21

Vi förespråkar inte att man ska lägga sig i andra människors liv, utan snarare att man ska vara en herde och ge näring. Paulus förmanade: "Om det därför finns någon tröst i Kristus, om det finns någon kärlekens tröst, om det finns någon Andens

gemenskap, om det finns någon tillgivenhet och barmhärtighet, så uppfyll min glädje genom att vara likasinnade, ha samma kärlek, vara eniga, ha ett sinne. Låt ingenting ske genom självisk ambition eller inbilskhet, utan låt var och en i ett ödmjukt sinne akta andra högre än sig själv. Var och en av er skall inte bara se till sina egna intressen utan också till andras." Filipperbrevet 2:1-4

När vi agerar som väktare är vi medvetna om våra bibliska gränser. Jesus Kristus är församlingens överhuvud. Vi är bara hans medarbetare, som försöker följa hans undervisning om att den som vill vara stor i Guds ögon bör vara en tjänare. (Matteus 23:11; Johannes 13:14-16). Petrus gav ett klokt råd: "Var herdar för Guds hjord som finns bland er, och tjänstgör som föreståndare, inte av tvång utan frivilligt, inte för oärlig vinning utan ivrigt, inte heller som herrar över dem som anförtrotts er, utan som förebilder för hjorden." 1 Petrusbrevet 5:2,3

Gud gav i slutändan Hesekiel orden och visionen att vara Israels herde. Låt det vara så med oss. När vi utövar vaksamhet minns vi: "Om inte Herren bygger huset, arbetar byggmästarna förgäves. Om inte Herren vakar över staden, står vakterna förgäves på vakt." Psaltaren 127:1

Hesekiels vision av Guds rike

Nyckelvers: "Längs flodens strand, på den ena sidan och på den andra, skall det växa alla slags träd som man kan äta av. Deras blad vissnar inte och deras frukt blir inte dålig. De kommer att bära frukt varje månad, eftersom deras vatten rinner från helgedomen. Deras frukter skall användas till mat och deras blad till läkekonst."
Hesekiel 47:12

***Utvalda bibelställen:
Hesekiel 47:1-12***

Vårt nyckelvers föregriper tusenårsrikets härligheter - uppfyllelsen av det som vi har bett om i århundraden: "Låt ditt rike komma. Ske din vilja, såsom i himlen så ock på jorden." (Matteus 6:10). Välsignelsernas kanal under den tiden är förknippad med en flod som rinner från Guds tempel. Profeten Sakarja identifierade den unika kvaliteten hos dess vatten; det är levande vatten! "På den dagen skall livgivande vatten strömma ut från Jerusalem, till hälften mot Döda havet och till hälften mot Medelhavet, och det skall strömma oavbrutet både

sommar och vinter. Och Herren skall vara konung över hela jorden. På den dagen kommer det att finnas en enda Herre - endast hans namn kommer att dyrkas." Sakarja 14:8,9

Det utvalda skriftstället för dagens lektion skildrar flodens tillväxt. När den först kommer från templet noterar Hesekiel att den tusen alnar från källan når upp till hans anklar. När han fortsatte ytterligare tusen alnar nedströms kom vattnet upp till hans knän. Ännu tusen alnar till och vattnet kom till hans midja. Vid fyra tusen alnar blev vattenmassorna till en flod som Hesekiel inte kunde korsa. Floden var så djup att det skulle krävas att man simmade för att försöka korsa den. Detta stämmer väl överens med vår uppfattning att Guds härliga rike gradvis, men obevekligt, kommer att fylla jorden. Resultaten kommer att bli imponerande. "De skall inte skada eller förstöra på hela mitt heliga berg, ty jorden skall fyllas av kunskap om Herren som vattnet täcker havet." Jesaja 11:9

Hesekiel hade en gudomligt utsedd guide under denna upplevelse. (Hesekiel 40:2-4). Hans vägvisare hade varnat honom för att "se med dina ögon och höra med dina öron och fästa ditt sinne vid allt som jag visar dig, ty du har kommit hit för att jag skall visa dig dem. Berätta för Israels hus allt som du ser." (vers

4). Den som talade till Hesekiel ställde en intressant fråga efter synen av vattenmassorna. "Han sade till mig: Människoson, har du sett detta?" (Hesekiel 47:6). Betydelsen av denna syn framhölls med eftertryck för profeten och därefter även för oss.

När detta var gjort fördes Hesekiel till flodens strand. Hans vägvisare sade med ett symboliskt språk: "Detta vatten rinner mot de östra regionerna, går ner i dalen och rinner ut i havet. När det når havet blir dess vatten helat. Och det kommer att bli så att allt levande som rör sig, varhelst floderna rinner, kommer att leva." Sedan följer orden i vår nyckelvers. (Hesekiel 47:8,9,12). Den uppenbarelse som aposteln Johannes fick bekräftar Hesekiels upplevelse. "Han visade mig en ren flod med livets vatten. ... På var sin sida om floden stod livets träd, som bar tolv frukter, och varje träd gav sin frukt varje månad. Trädets blad var till för att läka folken." (Uppenbarelséboken 22:1,2). Hesekiels vision fortsätter att inspirera oss!

Var vid gott mod

***"Var modiga, så skall han stärka ert hjärta, alla ni som hoppas på Herren."
Psalm 31:24***

Skrifterna uppmuntrar Herrens folk att vara fulla av tro, hopp, förtröstan och tillit. När vi blickar ut i världen ser vi särskilda skäl till varför det borde vara så. Majoriteten av människorna i världen är fulla av rädsla, oro, misstro och bekymmer. Av denna anledning lyckas de inte få ut det bästa av livets möjligheter. De ser syndens fallgropar och problem i många olika riktningar, och därför har de anledning att vara misstroga, att vara rädda.

Sanna kristna har emellertid kommit in i en speciell relation med Gud, och han med dem. Han har försäkrat dem om att han kommer att övervaka deras angelägenheter, vilket inte skulle ha varit deras erfarenhet om de inte hade kommit i relation med honom. De skall därför hoppas på och lita till honom. De ska ta hänsyn till det han har sagt och vara modiga i tanken att alla deras erfarenheter står under hans överinseende. 2 Korintierbrevet 4:15-17

Guds folk har tagit steget ut från världen och anslutit sig till Herren Jesu Kristi standard - standarden för rättfärdighet, sanning, helighet och motstånd mot synd. De kommer att angripas av mäktiga fiender. Mot dem kommer Satan själv att ställa sig, och han kommer att försöka motarbeta dem, på samma sätt som han har motarbetat alla Guds planer. Han kan inte angripa Herren direkt, men han kan angripa hans plan och dem som tror på honom. Det var Satan som anstiftade upploppen, tumulterna och förföljelserna på Jesu och apostlarnas tid, och som sedan dess har förtryckt Herrens folk. 2 Kor 2:11; 11:14; 2 Tess 2:7-10; 1 Petr 5:8,9

Satan har inte gjort dessa saker med sin egen personliga touch, utan genom sina vilseledda tjänare. (2 Tessalonikerbrevet 2:11). Han har alltid varit emot rättfärdighet och alla dem som älskar rättfärdighet. Därför måste kristna ha stort mod, för om de låter motståndaren slå ner deras mod, kan han snart sätta dem ur strid helt och hållet. En soldat som drar sig tillbaka och har tappat modet är inte till någon större nytta i striden. I stället för att tappa modet skall vi överlämna våra jordiska intressen till vår Fader och lita på att han i detta liv kommer att vägleda oss och att han kommer att övervinna allt till det godas fördel för dem som är "kallade enligt hans föresats". Romarbrevet 8:28

Förutom motståndaren har vi den allmänna världsandan emot oss. Världen kommer ofta att betrakta oss som dumma som tror att vi har någon speciell gudomlig övervakning. En sådan ande kan tyst säga till oss: "Gud har skapat alla världar, de tusentals änglarna och allt i universum. Tror du att han har något särskilt intresse för dig? Om det finns en Gud, så är han så stor och vi så små att han inte kan ta någon notis om oss." På så sätt kan vår tro bli nedslagen. Då gäller det att ha gott mod och hoppas på Herren. Som Paulus uttrycker det: "Nu har vi inte tagit emot världens ande, utan den ande som är från Gud." 1 Korintierbrevet 2:12

Dessutom har vi vårt eget fallna kött. Var och en av oss har i oss själva, i vår egen kropp, en mycket fruktansvärd motståndare. (Romarbrevet 7:18,25). Skrifterna säger att när vi gav oss själva till Herren och han gav oss sin Helige Ande, började vi en förvandlingsprocess och blev embryon till nya varelser "i Kristus". (Romarbrevet 12:1,2; 2 Korintierbrevet 5:17). Detta embryo till en ny skapelse, det nya sinnet, den nya viljan och karaktären, utvecklas i våra dödliga kroppar fram till uppståndelsen, eller den andliga födelsen, då vi övergår från det jordiska till det himmelska tillståndet. "Den [den nya varelsen] sås i förgängelse; den uppväcks i oförgänglighet: Den har blivit sådd i

vanära, men uppväckts i härlighet; den har blivit sådd i svaghet, men uppväckts i kraft; den har blivit sådd i en naturlig kropp, men uppväckts i en andlig kropp." 1 Korintierbrevet 15:42-44

Men medan vi är i köttet har vi ändå alla dess fallna tendenser att kämpa mot. Samtidigt har vi som nya varelser tagit avstånd från dessa - vi har vänt ryggen åt synden (Rom 6:1,2,11,12). Vi har bytt ut de jordiska intressena och förhoppningarna mot de himmelska intressena och förhoppningarna. Genom våra dagliga upplevelser prövar Herren oss. Vi måste ständigt vara vaksamma på att övervinna köttet. Det krävs en hel del mod för att bekämpa dess tendenser till synd. Det krävs ännu mer mod för att vi, samtidigt som vi ständigt kämpar mot vårt köts svagheter och bräcklighet och besegrar det till fullo, dessutom skall ägna oss åt uppoftning och tjänst för Herren. Allt detta kräver mycket mod, och vi är inte tillräckliga i oss själva. 2 Korintierbrevet 3:5; Filipperbrevet 3:3

Vi uppmanas att sätta vår tillit till Herren och försäkras om att vi "kan göra allt genom Kristus som stärker" oss. (Filipperbrevet 4:13). Hans kraft är den enda som är tillräcklig för oss. Det kommer att krävas allt vårt mod, all vår tro och allt vårt hopp - varje användbart element som vi kan sätta in i kampen - för att åstadkomma den slutliga segern. Men Herren ger oss tillräckligt med nåd så att vi kan bli

övertvinnare. (2 Korinthierbrevet 12:9; Hebreerbrevet 4:16). Detta betyder inte att någon av oss kommer att leva ett perfekt liv eller att vi alltid kommer att visa gott mod. Vi kanske misslyckas då och då, men vår kärleksfulle himmelske Fader leder oss vidare och vi kommer att lära oss värdefulla läxor av våra felsteg.

Olika typer av mod

En del, som har en starkare tro och ett starkare hopp, och som har sitt sinne helt inriktat på Herren, har gått framåt med mod. Detta är "gott mod" i den bemärkelsen att det är starkt mod, riktigt mod. Vi kan associera till vår text med tanken att vårt "hopp i Herren" skall backas upp och göras starkt av ett gott mod, ett rätt slags mod, ett gudfruktigt mod.

Det finns också ett mod som är sprunget ur stolthet, som skulle säga: "Backa inte. Låt inte någon komma före dig." I strid kan soldater tävla med varandra och ha en önskan att göra något särskilt iögonfallande, som kommer att ge applåder från deras ledare eller medsoldater. De behöver något som inspirerar dem - kanske en önskan om berömmelse -- för att få mod att riskera att förlora sina egna liv eller att ta andra människors liv. Detta är den sortens mod som till synes kommer att hjälpa dem att vinna segern i sin

strid, även om det är ett ovärdigt motiv för att inspirera till mod.

Men ett mod som bygger på rätt principer, på tro och förtröstan på Herren, är inte något som man skryter med, utan ett mod som är ädelt och behagar Gud. Det har sin källa i en insikt om vad Gud lovade, att han vakar och önskar att vi ska vara medarvingar med hans Son i hans rike. (Romarbrevet 8:17; Uppenbarelseboken 3:21). Han prövar oss grundligt för att se om vi kommer att visa oss trogna. Detta mod måste alltid vara att göra saker och ting på rätt sätt - Herrens sätt.

Uppmaningen gäller i alla situationer

Denna uppmaning till rätt mod gäller oss i alla livets aspekter, oavsett om vi befinner oss i den ena eller andra situationen. Det skulle gälla någon som har ett visst mått av makt och inflytande - att en sådan person skulle vara tillräckligt modig för att göra det rätta - det som uppfattas som Herrens vilja. Ett sådant mod skulle säga till oss: "Gör din plikt, vad som än är Herrens vilja för dig. Sätt ditt hopp till Herren, även om dina motiv ofta kommer att missförstås." Vi bör ha det goda modet att stå upp för det som är rätt, oavsett om vår belöning är i detta liv eller i det liv som kommer att komma. Vi minns Herrens ord till Josua i början av hans tid som ledare

för Israel: "Var stark och mycket modig. Var noga med att lyda hela lagen, ... vänd dig inte från den till höger eller vänster." Josua 1:7

Uppmaningen att vara modig gäller också för en kristen affärsman. Världsliga vänner kan säga: "Du kommer att misslyckas med ditt företag. Du kan inte göra reklam för ditt företag. Om du säger sanningen kommer folk inte att anlita dig, utan de kommer att gå till ett ställe där de får höra en massa lögnar." Om den kristne följer ett sådant råd, kan han eller hon kanske göra större affärer, men kommer att misslyckas med det viktigaste i livet - att utveckla och praktisera en rättfärdig karaktär.

Detsamma gäller för alla Herrens invigda, oavsett situation eller plats i livet. Var och en skall förespråka rätta principer och inte vara blyg eller rädd för att uttrycka den kristna karaktären i ord och handling. (Johannes 3:21; Jakob 1:22,25). När en princip står på spel bör vi ta ställning och säga: "Min tanke är sådan och sådan, och jag är tvungen att vidhålla min ståndpunkt. Jag kommer att nöja mig med att göra det som jag anser vara min plikt, utan att vilja tvinga andra, men jag kommer att vara trogen de principer som jag har kommit att tro på." På så sätt vet även de som tänker annorlunda att den som talar till dem har en övertygelse, och att det var modigt av honom

att uttrycka den på ett ärligt och uppriktigt sätt.
Romarbrevet 12:17

Mod i proportion till tro

Det finns prövningar och svårigheter i livet för alla som följer Kristus i fotspåren. Rätt sorts mod får tillfälle att visa sig hos var och en av Guds barn. Det är detta slags mod som Herren söker efter, och det är sådant som måste finnas hos dem som övervinner. Det är endast dessa som kommer att få en plats i himmelriket. Därför är lärdomen i vår text följande: Var modiga, ty det är på detta sätt vi visar vår tro på Herren. De som hoppas på honom och är lojala mot honom kommer att vara modiga i proportion till sin lojalitet och sin tro. Matteus 9:29

Detta slags mod kommer att stå oss bi under alla omständigheter. När vår Herre vid ett tillfälle talade till sina lärjungar sade han: "Ni kommer att släpas inför ståthållare och kungar för min skull. ... Var inte oroliga för hur ni skall tala eller vad ni skall säga, ty vad ni skall säga skall ges er i den stunden". (Matteus 10:18,19). Här verkar tanken vara: "Var inte orolig om du kommer att ställas inför myndighetspersoner." Herrens folk kommer, oavsett vilka omständigheter som kan uppstå, att ha en sådan tro och tillit till Gud att de kommer att uppträda modigt och förlita sig på gudomlig kraft i livets alla upplevelser.

Det sätt på vilket Gud ger oss ord och visdom kan variera beroende på omständigheterna. Det kan vara genom förslag från någon annan, kanske genom att höra någon annans erfarenhet, eller så kan det vara så att vi kommer att tänka på en text i Skriften som skulle vara till särskild hjälp. Tanken är att vi helt och fullt förlitar oss på Herren och att vi inte ska vara rädda. Hebreerbrevet 13:6

Herren riktade de ord som citeras ovan till sina lärjungar - olärda människor. Att de skulle ställas inför "ståthållare och kungar" skulle naturligtvis göra dem mycket oroliga. Vad skulle de säga? Hur skulle de kunna svara dessa män - dessa stora, lärda män? Lärjungarna var mycket ödmjuka och de insåg sin okunnighet, men Herren vägledde dem. Utbildningen var mycket mindre allmän då jämfört med idag. Idag är praktiskt taget alla utbildade i någon utsträckning. Ändå skulle Herrens försäkran fortfarande gälla för oss nu, precis som den gjorde för hans lärjungar.

Om vi befinner oss i trångmål eller svårigheter, skall vi komma ihåg att Skriften försäkrar oss: "Herrens ängel slår läger kring dem som fruktar [vördar] honom och räddar dem." (Psaltaren 34:7). Denna tanke borde göra oss lugna och samlade i våra sinnen och göra det möjligt för oss att uppträda modigt, eftersom vi vet att vi står i nära relation till

honom. På så sätt kan vi ha fullt förtroende för Herren. Dessutom kommer vi att inse att vi inte är tillräckligt kloka för att fullt ut förstå vad Guds avsikter med oss kan vara i varje enskild erfarenhet. Vi vet därför inte hur Herren kan komma att bestämma i den ena eller andra frågan.

"Tron kan fast lita på Honom"

De första lärjungarna funderade när de tänkte på de saker som Jesus hade förutsagt för sig själv. Med tillförsikt hade Petrus sagt till honom: "Du är Kristus, den levande Gudens Son!" (Matteus 16:16). De måste ha tänkt: Hur skulle Gud kunna tillåta att något ont händer honom? Lärjungarna drog slutsatsen att det han hade sagt bara måste vara talesätt, som när han sade till dem att de måste äta hans kött och dricka hans blod. (Johannes 6:53-56). Så när han nu sade: "Människosonen skall ... korsfästas", trodde de att det var ett av hans märkliga ord som de inte kunde förstå. Matteus 26:2

Därför blev lärjungarna mycket upprörda, förvånade och häpnade när Jesus arresterades och fördes inför det judiska rådets församlingen, och i stället för att använda sin makt och sin vältalighet teg han och lät sig motsägas och smädas. Sedan fördes deras Mästare inför Pilatus. Nu, tänkte lärjungarna, kommer Jesus sannerligen inte att tveka inför den

romerske ståthållaren! Därav lärjungarnas förvåning och förvåning igen när saker och ting visade sig vara så motsatta vad de hade förväntat sig. Men en sådan utveckling från vår Herres sida var nödvändig i vår himmelske Faders plan, inte bara för Jesus, så att han kunde lida och sedan gå in i sin härlighet, utan också för världen, eftersom priset för återlösningen, ett fullkomligt människoliv, måste tillhandahållas som en "lösen för alla". 1 Timoteus 2:5,6; 1 Korinthisarna 15:22; Romarna 5:18

Om det i Guds visdom är bäst att på något sätt krossa oss och göra oss till åtlöje, såsom skedde med vår Mästare, skall vi vara vid gott mod. Han kommer att stärka våra hjärtan, därför att vi litar på honom och förtröstar på att han kan styra våra upplevelser. Vi vet att han är för vis för att ta miste, och att det måste finnas ett motiv, en orsak till tillståndet, vad det än må vara. Vi vet med säkerhet att de heliga är värdefulla i Herrens ögon och att de är unikt omhuldade. Psaltaren 17:8

Vad som än händer i en fråga som berör oss, skall vi acceptera att det kommer från Herren, oavsett om vi kan urskilja orsaken till det eller inte. Vi ska ha tro och hopp, även om vägen är svår och även om saker och ting kan tyckas vara raka motsatsen till vad vi förväntade oss. "Vänta på Herren, var frimodig, så

skall han stärka ditt hjärta, vänta på Herren, säger jag." Psaltaren 27:14